

Yoksun

– Aforizma · 01 Haziran 2009

Yoksun...

Her güneşin batışı akşamın başlanıcıdır,
Yokluğunun acısını derinden hissettiğim,
Bitmek tükenmek bilmeyen,
Uzun geceler...
Zemheri karanlığın telalığını yapan yarasalar,
Uykusuzluğumun tanığı olmaya yetmiyor,
Ulayan it sesleriyle,
Yıldızların raks edişi,
Delilleri pekiştirmekte,
Yalnızım ve uyumak zor geliyor,
Senli uyumaya alışan bedenime,

Yoksun...

Yokluğunu taşıyamıyorum,
Kokunun sindiği yatakta mahkum oldum,
Duvarlar üzerime gelir,
Nefesim daralır,
Bağırarak,
Nara atmak isterim,
Sensizliğin isyanını,
Haykırmak isterim,
İçimdeki yangını söndürmek adına,
Dilim tutulur,
Lal olurum,
Aynaya bakarım,
Aynada de sen varsın,
En son baktığın anki halin,
Hafif tebessüm,
Kıvırcık saçlarınla,
Bana bakıyorsun,
Baktığım her yerde seni görüyorum,
Ayrılmaz parçamsın,
Canımsın,
Canımda can,

Yoksun...
Yokluğundaki isyanım hücrelerimi sardı,
Tenimin bedenime küsüşünün doruğundayım,
Sana koşmak isterim,
Sana gelmek,
Bütün doğa kanunları değişir,
Dağlar yol olur,
Kuşlar rehberim,
Bilinmez adresin başındayım,
Hani bir ses versen,
Sesinden de yakınım,
Ey benim gönül sızım,
Ey benim kara gözlüm,
Ne olur bir ses ver,
Sesine geleyim,
Yüzünü bir göster,
Aşkına köleyim,
İnanmazsan hani,
Öl de öleyim,
Orda mısın?